

Věčně chválit

Wilj. Kirkpatrick

1. Ja-ko mocné ře-ky proudy te-kou v mo-ře ši-rou dál , tak i
2. Ja-ko mocné ře-ky proudy , tak i ty šíř pravdu v dál , a-by

na-še srdce zpí-vá Kristu Pá-nu pí-seň chval. Ze své přenesmírné
každý, kdo ji sly-ší Krista Pá-na mi-lo - val. Vždyť On lidem spá-su

lás-ky odhod-lal se na smr-t jít , a pak slavně povstal z mrtvých mužem
dá-vá pomoc v nouzi přiná-ší , neboj se, vždyť On i temné smr-ti

Sbor
od Něj život vzít . Věč-ně chvá - lit , věč-ně chvá - lit , věčnou
stíny zapla - ší . *Sbor* věč-ně chválit , věč-ně Boha chválit

chvá - lu Kristu, vzdát, Bo-ha sla - vit, Bo-ha

věčnou chvá-lu Pá-nu Kristu vzdát, Bo-ha sla - vit,

sla - vit, Je-ho Sy - na mi-lo - vat. Z vel-ké

Bo-ha věčně slavit, Jeho Sy-na mi-lo - vat.

lás - ky ne-bes brá - ny pro své dí - ky o-tev -

Z velké lás - ky pro nás nebes brány pro své mi-lé dí - ky

-řel, a-by já - sot vy-kou - pe - ných na vě-ky

o-pět otev - řel, a by já - sot vy-kou-pených

vě - ků ne-bem zněl. Ja - ko proudy ře-ky mocné nesou - cí své vo-dy

Ja - ko proudy ře-ky mocné ze srd - cí nám chvály

v dál, tak i Pán své po-žeh - ná - ní li-du své-mu da-ro - val, Budiž
 zní ne-bes Král už br-zy přijde, při-ne - se nám spa-se - ní. Potom

Je-mu vzdána slá-va za vše, co nám ješ - tě dá, a že v síle Je-ho
 na skleně - ném mo-ři budem věčně dě-ko - vat, svého Pána srdcem

D.S. Sbor
 vej-dem do věč - né-ho do-mo - va .
 ce - lým ne - ko - neč - ně mi - lo - vat .